

82
24. sept.

AUGLÝSING

um

staðfestingu stjórnarráðsins á lögreglusamþykkt fyrir
Siglufjarðarkaupstað.

Samkvæmt lögum nr. 1, 3. janúar 1890. sbr. lög nr. 67, 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, er hérmeð staðfest eftirfarandi lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir

Siglufjarðarkaupstað.

I. KAFLI.

UM REGLU OG VELSÆMI Á ALMANNAFÆRI.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætlað er til almennings afnota, svo sem leikvellir, sölutorg, bryggjur, bólvirki o. s. frv.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkju, sölubúða, leikhúsa, eða annara samkomuhúsa eða annarsstaðar þar sem almenningur kemur saman, þá skulu menn haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur til að varðveita góða reglu.

2. gr.

Allir, sem fara um götur bæjarins utan gangstétta, hvort heldur eru gangandi, ríðandi, í vagni, í bifreið, á hjólum eða öðrum fararkosti, skulu, þá er þeir mæta einhverjum eða einhver vill komast framfyrir þá, halda sér, gripum sínum og farartækjum á vinstri hellingi akbrautarinnar eingöngu og svo nærri götubrún að gangstétta-brún sem auðið er. Við krossgötu skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem er til vinstri handar, þeir sem fara um gangstéttir, skulu jafnan

víkja til vinstri handar, en eru þó ekki skyldir til að víkja á akbraut, **82**
sé hún til vinstri handar. 24. sept.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, blístra eða hafa annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem raskar allsherjarreglu eða ónáðar þá, sem um þurfa að fara, eða nálægt búa. Bæjarstjórnin getur bannað vélar, sem valda svo miklum hávaða eða hristingi að almenningi stafa óþægindi af að áliti bæjarstjórnar.

4. gr.

Enginn má að þarflausu berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum, eða yfir höfuð hafast neitt það að, sem ónáðar íbúendur húsa.

5. gr.

Á götum, eða þar sem hættu getur af stafað, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, stikk eða klink, ekki gera rennibrautir, renna sér á skautum, skíðum eða sleðum eða hafa um hönd aðrar skemtanir, eða leika, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan í vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, er til óþæginda getur orðið.

6. gr.

Á götum eða yfir götur eða svæði, sem almenningur fer um, má eigi skjóta með byssum eða öðrum skotvopnum, ekki kveikja í púðri, skoteldum eða nokkrum öðrum sprengiefnum, og ekki kasta steinum, glerbrotum, snjóköglum, torfi, óhreinindum, vatni, eða neinu öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum fyrir þá, er um slíka staði fara. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkja má aðeins gera með sérstöku samþykki lögreglustjóra, og ber bæði verkstjóri og sá, sem mannvirkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri eða í búningi, er misbýður velsæmi eða raskar allsherjarreglu.

Einnig er bannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun á almannafæri, svo sem með ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gera þarfir sýnar á hneykslanlegan hátt.

8. gr.

Þá menn, sem eru ósjálfbjarga sökum drykkjuskapar á götu

82 eða á almannafæri, má setja í varðhald þangað til þeir koma til sjálfs
24. sept. sín aftur. Þá menn, sem sökum ölæðis hafa í frammi hávaða á almannafæri með ljótum söng, hrópum eða illyrðum eða sýna af sér óskunda með höggum eða barsmið, má setja í varðhald, ef þeir ekki skipast þegar í stað við munnlega áminningu lögregluvaldsins, og skulu þeir ennfremur sæta sektum eftir samþykkt þessari fyrir þá röskun á reglu og friði, er þeir kunna að hafa valdið með drykkjuskap sínum og ólátum.

9. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur eða fjörur kaupstaðarlóðarinnar, eða svo nálægt landi, að hneyksli geti valdið, eigi heldur nálægt skipum sem á höfninni liggja, ef það getur hneykslað nokkurn. Enginn má baða sig eða þvo sér í Hvanneyraránni, vatnsleiðsluþrónni eða þeim uppsprettum og lækjum, er renna í ána eða þróna, eða öðrum lækjum, sem vatn er notað úr til neyzlu.

10. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja rétt til nafns síns og heimilis. Þegar lögregluvaldið krefst þess.

11. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna. Ef nauðsyn ber til, geta lögreglumenn krafist sér til aðstoðar hvern fulltíða karlmann, sem viðstaddur er, til að afstýra óreglu og óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga slíkir menn á fullum bótum úr bæjarsjóði fyrir tjón, er þeir kunna að bíða við það á fatnaði eða limum, en bæjarsjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI.

ÁKVARÐANIR TIL AÐ AFSTÝRA TÁLMUNUM OG HÆTTUM FYRIR UMFERÐINA.

12. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins.

Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra eða umsjónarmanns vatnsveitunnar.

13. gr.

82

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri^{24. sept.} til að selja vörur eða reka aðra atvinnu, og sé slíkt leyfi veitt, þá aðeins á þeim stað, sem leyfið tekur til. Börn yngri en 14 ára mega alls ekki selja vörur á almannafæri. Þó skal börnum, 8 ára eða eldri, heimilað að selja dagblöð og fréttablöð og sömuleiðis aðgöngumiða að íþróttasýningum, dagskrár og merki, er gilda fyrir sérstaka hátíðisdaga.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda, má enginn láta fyrirberast á húslóðum, á hússviðum, í garðshliðum eða á öðrum stöðum, þar sem inn er gengið í hús eða á húslóðir, né fara inn í hýbíli hans í sölu-erindum.

14. gr.

Stéttir fram með götum skulu eingöngu ætlaðar gangandi mönnum; eftir þeim má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna, og eigi bera, draga, velta eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðarmikla hluti, svo sem tunnur, hey eða annað, sem tálmar umferðinni; ljái, gaddahrífur, skotvopn og aðra hluti, sem tjón getur hlotizt af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um þá búið, að engin hætta stafi af þeim. Hlaðnar byssur má ekki bera á götum bæjarins eða annarsstaðar á almannafæri. Byssur skal ávallt bera þannig að opið viti upp.

Þar sem gangstéttir eru skulu fótgangandi menn að jafnaði halda sér á gangstéttunum. Þeir sem verða að víkja út af götunni vegna þrengsla á gangstéttinni, eða vegna þess að enga gangstétt er þar um að fara, skulu veita umferðinni um götuna nákvæma athygli og víkja til hliðar þegar í stað, er hljóðmerki er gefið.

15. gr.

Á almannafæri má eigi leggja eða setja neitt það, er tálmar umferðinni. Þó mega þeir, sem flytja að sér vörur, eldivið, hey eða annað slíkt og eigi geta lagt það frá sér á sjálfs síns lóð, leggja það á torg og götur meðan á flutningnum stendur, en gæta skal þess, að það geri sem minnstan farartálma. Að flutningnum loknum skulu þeir hreinsa vandlega götuna eða torgið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá og tæma, og aldrei mega þeir standa á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum standa megi vagnar eða bifreiðar, sem notaðar eru til fólks- og vöruflutnings, og setur sérstakar reglur þar að lútandi.

82

16. gr.

24. sept.

Á götum, gangstéttum eða annarsstaðar á almannafæri má ekki vinna neina vinnu, er tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, t. a. m. höggva eða mylja grjót, járna hesta eða því um líkt. Eigi heldur hrista gólfteppi, viðra sængurföt eða hengja föt eða þvott til þerris eða þesskonar, af veggsvölum eða gluggum, er vita að almannafæri.

17. gr.

Vöruskápa, gluggaskýlur, auglýsingaspjöld eða annað þessháttar má ekki hengja utan á hús á almannafæri, þannig að óþægindi verði að, að dómi lögreglunnar. Í opnum gluggum, sem vita að almannafæri, má eigi láta standa jurtaþotta eða neitt það, er tjóni getur valdið, ef það fellur niður. Eigi skal leyfilegt að setja upp sjálfsala.

18. gr.

Eigi má fleygja glerbrotum, steinum, snjóboltum, nöglum, fiski-úrgangi, hálm, ávaxtahýði, pappírusrusli eða öðru þesskonar á almannafæri, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, er haft getur í för með sér hættu, óþrifnað eða óþægindi fyrir vegfarendur.

19. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skylt að annast um, að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri. Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 8 á tímabilinu frá 1. september til 14. maí og ekki seinna en kl. 10 frá 15. maí til 31. ágúst, nema þau séu í fylgd með fullorðnum.

Lögreglan getur bannað börnum að vera á bryggjum og bryggjupöllum, ef þau ganga þar ekki að vinnu né eiga þangað brýnt erindi að dómi lögreglunnar.

20. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins né raska þeim á neinn hátt nema hann hafi til þess leyfi veganeftndar og samþykki lögreglustjóra. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, er loga skulu frá því dimma fer að kvöldi til þess bjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa, til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti meðan á verkinu stendur

eða skipað fyrir hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst 82
úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka^{24. sept.}
verkinu eða setja götuna í samt lag aftur á kostnað þess, er átti
að framkvæma. Slíkan kostnað má taka lögtaki.

21. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rifið og byggt upp að
nokkru leyti, er eiganda þess, ef húsið liggur við almannafæri, skylt
að skýra lögreglustjóra frá áður en verkið byrjar og sanna fyrir
honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrir-
mælum, sem lögreglustjóri setur, til að afstýra faratálma og hættu
eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki
leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjórinn leyfir,
og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, möl, leifar
af verkefni og annað, er af byggingunni stafar, skal eigandinn færa
burtu, er húsgerðinni er svo langt komið, að því verði við komið.
Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða
farartálma, skal taka burtu þegar í stað þegar lögreglan krefst þess.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burt án þess
að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá
húsnæðinu, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óþrýði af.

22. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þesskonar, sem notaður er
við húsasmíðar og aðrar byggingar eða viðgerðir á húsum, skal vera
nægilega traustur og þeir, sem nota hann, skulu vera gætnir og
áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum utanverðum skal vera að minnsta
kosti 20 sm. há brík og handrið eða reipi í brjósthæð. Lausir stigar,
sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess-
konar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járn göddum
að neðan, ef stiginn er meira en 4 metra langur.

Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri
eftir að dimmt er orðið.

Brot á þessari grein er á ábyrgð þess er verkið annast, eða ef
hann er eigi tilgreindur, þá á ábyrgð húseiganda.

23. gr.

Nú er hús eða hluti af húsi svo hrörlegt, að hætt er við að það
hrynji eða falli niður, eða það er þannig byggt, að hætt er við að
járn fjúki af þaki eða veggjum, og getur lögreglustjóri þá bannað
að nota húsið og boðið eiganda eða umráðamanni hússins að gera þær

82 umbætur á því, að eigi geti valdið hættu fyrir vegfarendur. Auk þess
24. sept. getur lögreglustjóri gert aðrar ráðstafanir í þessa átt á kostnað hlut-
aðeiganda. Sama gildir og þegar grjótgörðum, skíðgörðum eða annari
girðingu liggur við falli.

24. gr.

Öll áhöld, sem notuð eru til þess að hefja upp eða renna niður
vörum eða öðru úr húsum, sem liggja á almannafæri, skulu vera
nægilega traust, og þeir, sem þau nota, skulu vera áreiðanlegir menn.

25. gr.

Nú álitur veganefnd, að síldarbryggjum, síldarpöllum eða öðr-
um mannvirkjum innan lögsagnarumdæmisins sé svo áfátt, að að-
gerðar þurfi við, svo sem t. d. þegar göt eru á bryggjum eða síldar-
pöllum eða mannvirkin eru svo fúin eða sprungin, að þeim sem fara
um, geti að áliti veganefndar, stafað hætta af, getur veganefnd heimt-
að af eigendum mannvirkjanna, að þeir gangi svo frá þeim, sem
veganefnd telur þurfa, svo hættulaust sé.

Nú er aðgerðin ekki framkvæmd svo fljótt, sem veganefnd
telur þurfa, og getur hún þá látið aðgerðina fram fara á kostnað
eigandans, og má taka kostnaðinn lögtaki hjá eiganda mannvirkisins,
og hvílir aðgerðin sem lögveð á eigninni á undan öðrum veðböndum.

Nú er eigandi eða umráðamaður mannvirkis, sem aðgerðir þarf,
ekki viðstaddur í bænum eða eigi næst til hans hér á landi, og er
þá bæjarstjórn heimilt að framkvæma aðgerðina á kostnað eigandans
án tilkynningar.

26. gr.

Þegar ís leggur á höfnina, má enginn fara út á ísinn fyrir en
hann er oriðnn vel heldur. Þyki lögreglustjóra ísinn eigi nógu traust-
ur, skal hann banna alla umferð um hann.

27. gr.

Eigi má kasta í höfnina eða fjöruna grjóti, mól, sandi, ösku,
dauðum fiski, síld, matarleifum, slori, fiskúrgangi, rusli né öðru slíku
og ekki skilja neitt slíkt eftir nema fyrir utan línu, er hugsast dregin
úr Vogarskeri í Selvíkurnef.

28. gr.

Nú gengur kjallarahurð út að stétt eða götu og lengra fram
en húshliðin, og skal þá vera handrið úr jární eða öðrum málmi
beggja megin við þau, og lögreglustjóri getur auk þess krafizt, að

kjallaraopið sé byrgt með hlemm eða hlera frá því að dimma tekur að kvöldi unz bjart er að morgni. 82
24. sept.

Í kring um birtugrófir við stétt eða götu skal setja handrið úr járn eða öðrum málm, eða nægilega sterkar járngrindur yfir, jafnhátt stéttinni eða götunni. Handriðið samkvæmt þessari grein mega ekki vera lægri en 60 sentimetrar.

29. gr.

Síldarnætur má aldrei breiða til þerris yfir götur kaupstaðarins, gangstéttir eða annarsstaðar þar sem umferð er mikil. Timbur má ekki liggja laust á lóð bæjarins eða þakjárn eða slíkar vörur, þannig, að þær geti fokið á hús eða götur.

30. gr.

Lögreglustjóri getur ákveðið um lengri eða skemmri tíma, að engin skot skulu leyfð á Siglufirði innan línu úr Vogarskeri í Selvíkurnef.

III. KAFLI.

UM REIÐ, LESTAFLUTNING OG AKSTUR Á GÖTUM BÆJARINS.

31. gr.

Þeir, sem ríða eða aka um götur bæjarins, skulu gæta tilhlýðilegrar varkárni, einkum þegar þeir fara fyrir götuhorn, yfir þvera götu eða fram úr hliðum. Þeir eru skyldir að nema staðar þegar í stað, þegar lögreglan gefur þeim merki til þess.

Á almannafæri má ekki ríða eða aka hraðara en á hæga brokki, og þar sem mikil er umferð, gatan mjó eða farartálmi á veginum, skal aðeins fara fót fyrir fót. Lögreglan getur skipað svo fyrir, hvenær sem nauðsyn þykir, að fara skuli aðeins fót fyrir fót á tilteknu svæði, og þar sem margir vagnar koma saman á einn stað, getur hún raðað þeim eða skipað þeim að nema staðar um stund.

Ríðandi menn og vagnstjórar skulu í tæka tíð gera viðvart mönnum, sem á undan þeim ganga.

Eigi má ríða eða aka um gangstéttir bæjarins.

32. gr.

Það er með öllu bannað að ríða, beita fyrir vagn eða flytja farangur á höltum eða meiddum hestum, eða svo horuðum, að ekki hafi þeir

82 fullan þrótt. Hestar sem bíta eða slá, skulu auðkendir á þann hátt, að 24. sept. áberandi skúfur sé festur í ennistopp eða tagl.

33. gr.

Ríðandi mönnum, lestimönnum og öðrum, er farangur flytja á áburðarhestum, er skylt að víkja úr vegi og jafnvel út af götunni fyrir vögnum, er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti. Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunni en nauðsynlegt er til að taka ofan eða láta upp klyfjar.

34. gr.

Vagnar skulu vera svo sterkir og vandaðir að smíði, að ekki sé hætt við bilun. Þeir mega ekki vera svo stórir um sig, að þeir hindri umferðina. Vagnar þeir, er notaðir eru til mjólkurflutninga eða til annars flutnings sérstakrar tegundar, skulu gerðir eins og fyrir kann að vera mælt í sérstökum reglugjörðum.

Aktýgin skulu vera haldgóð og hesturinn vel girtur við vagninn.

Sæti ökumannsins á vagninum skal haga þannig, að hann sjái bæði vel framundan sér og til beggja hliða. Ef hlassið er svo fyrirferðarmikið, að það byrgi útsýnið, er ökumanni skylt að ganga vinstra megin við vagninn og teyma eykinn.

35. gr.

Ökumenn og vagnstjórar skulu vera nógu sterkir og þroskaðir til þess starfa, enda hafi þeim verið kennt að stýra hesti og vagni af æfðum ökumanni. Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólarsvipum. Vírsvipur eða prik má ekki nota. Aldrei má slá hesta í höfuð, fætur eða nára.

36. gr.

Vagnhlassið má ekki vera þyngra en svo, að vagninn beri það og hestinum veiti létt að draga það. Því á að vera vel fyrir komið á vagninum og fest svo, að ekki haggist. Það má hvorki ná langt út af vagninum né dragast með jörðu. Um málmvarning skal svo útbúið, að sem minnstur hávaði hljótist af.

37. gr.

Sami ökumaður má ekki fara með fleiri en tvo vagna, er tengslaðir séu saman. Það er og bannað að festa sleða eða handvagn við aktól, sem hestum er beitt fyrir.

Tveir vagnar eða fleiri mega ekki aka samhliða. Eigi má nema einn maður ríða við hliðina á vagni.

38. gr.

82

Með vagna og hesta má aðeins fara eftir þeim hluta strætisins,^{24. sept.} sem ætlaður er til aksturs, en ekki eftir gangstéttum né vegum, sem ætlaðir eru til annarar sérstakrar notkunar. Ef gata í bænum er þröng eða mjög mikil umferð um hana getur lögreglustjóri bannað alla vagna-umferð um hana, enda sé það auglýst með spjaldi á gatnamótum.

Veganefnd getur í samráði við lögreglustjóra, bannað akstur um tiltekin götusvæði um skemmri eða lengri tíma.

39. gr.

Með hesta og vagna skal fara svo nærri vegabrún eða gangstétt til vinstri handar sem auðið er. Um götuhorn skal aka í kröppum boga, ef snúið er við til vinstri handar, en í löngum boga, ef snúið er til hægri. Á götuhornum og gatnamótum er bannað að aka fram fyrir vagn eða hest, sem á undan er.

40. gr.

Það er bannað að ríða eða aka á móti skruðgöngum og líkfyldum eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar meðan þær fara fram hjá.

41. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með vagna eða hesta, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni eða götujaðri, og skal þá snúa vagninum þannig, að hlið hans sé jafnhliða gangstéttinni eða götujaðrinum. Ekki má nema staðar þar sem hestur eða vagn heldur kyrru fyrir beint á móti hinum megin á götunni. Ennfremur er bannað að nema staðar með hest eða vagn á gatnamótum eða fast við þau.

42. gr.

Ökumenn og ríðandi menn mega ekki yfirgefa hesta á almannafæri, nema annar maður haldi í taumana eða hesturinn sé bundinn tryggilega. Á almannafæri má ekki taka beisli af hesti, sem beitt er fyrir vagn, nema meðan honum er gefið.

43. gr.

Um sleða, sem hestum er beitt fyrir, gilda sömu reglur og um vagna, að því viðbættu, að á aktýgi hestsins skal festa bjöllur þannig gerðar, að til þeirra heyrist í hæfilegri fjarlægð. Ennfremur gilda framanskráðar reglur um vagna einnig fyrir hjól og bifreiðar eftir því sem við á, auk sérreglna þeirra, sem hér fara á eftir.

82
24. sept.

44. gr.

Slökkviliðið er undanþegið framanskráðum ákvæðum um vagna. Skulu allir víkja úr vegi fyrir því svo fljótt sem þeim er auðið. Sama gildir um sjúkravagna.

IV. KAFLI.

UM BIFREIÐAR.

45. gr.

Bifreið nefnist í samþykkt þessari hvert það ökutæki, sem knúð er áfram af aflvél í ökutækinu sjálfu og ætlað er til að flytja fólk eða varning. Samþykktin nær þó ekki til vagna, sem renna á spori eða ökutækja, sem notuð eru eingöngu af slökkviliði. Eigi má flytja inn í lögsagnarumdæmið bifreiðar nema með leyfi veganefndar.

46. gr.

Lögreglustjóri getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álízt hættuleg eða til sérstakra óþæginda fyrir umferð, og á vorin meðan klaka leysir úr jörðu. Sömuleiðis getur lögreglustjóri bannað eða takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi.

47. gr.

Um gerð bifreiða fer eftir 3., 6., 10. og 12. gr. í lögum um notkun bifreiða 56/1926 og reglugjörð um skoðun bifreiða 4/1928 eða þeim lögum og reglugjörðum, er síðar kunna að verða settar.

Lögreglustjóri ákveður hvenær tendra skuli ljós á bifreiðum.

Bifreiðarstjórar skulu gefa bendingu með höndinni, eða á annan fullnægjandi hátt til hvorrar hliðar þeir ætla að beygja er farið er fyrir götuhorn.

Lögreglustjóri getur ákveðið gerð hljóðhorna bifreiða.

48. gr.

Sérhver bifreiðaeigandi, sem búsettur er hér í bænum skal senda lögreglustjóra tilkynningu um bifreið sína, áður en hún er tekin til notkunar. Lögreglustjóri lætur skoða bifreiðina og greiðir bifreiðareigandi kostnaðinn. Fullnægi bifreiðin ákvæðum þessarar samþykktar, skrásetur lögreglustjóri hana og afhendir eiganda merki með áletruðu S. I. og tölumerki, sem festa skal aftan á bifreiðina, svo að sjáist greinilega og má ekki taka það af henni, eða hylja á nokkurn hátt, meðan bifreiðin er notuð. Engin önnur merki mega vera aftan á bifreið,

sem skrásett er hér í bænum. Verði eigandaskifti að bifreið, skal bæði hin 82
fyrri og hinn nýi eigandi tafarlaust tilkynna það lögreglustjóra. 24. sept.

Lögreglustjóri ákveður hve margir menn mega vera í einu í bifreið, ef hún er ætluð til að flytja farþega fyrir borgun, og mega aldrei vera í henni fleiri menn, enda skal bifreiðarstjóri ávallt hafa meðferðis skírteini lögreglustjóra, er tiltekur farþegafjölda. Í hverri slíkri bifreið skulu vera til sýnis öll gildandi ákvæði laga og reglugjörða um bifreiðar, svo og gjaldskrá.

49. gr.

Bifreiðarstjóri skal hafa einkennishúfu á höfði og framan á henni skulu standa skrásetningarstafir þess umdæmis, þar sem hann hefir fengið ökuskírteini og tölumerki skírteinis hans.

Bifreiðarstjóri má ekki neyta áfengra drykkja eða vera undir áhrifum áfengra drykkja við bifreiðarakstur.

50. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt tempru svo að komizt verði hjá slysum, og þannig að umferð um götuna sé ekki trufluð, og má ökuhraðinn aldrei vera meira en 18 kílómetrar á klukkustund. Þar sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka harðara en svo, að stöðva megi bifreiðina þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur né gangstéttir.

51. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar þar til hinir komast fram hjá henni.

52. gr.

Bifreiðarstjóri skal gefa hljóðmerki með horni sínu í tæka tíð þegar hætt er við árekstri, og ávallt áður en farið er fyrir götuhorn eða yfir gatnamót og er hann ekur bifreiðinni aftur á bak.

Hætta skal hann að gefa hljóðmerki, ef hestar hræðast eða verða óróir og ekki má hann gefa hljóðmerki um leið og bifreiðin fer fram hjá hestum.

Bifreiðarstjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að gera eigi hávaða um nauðsyn fram með hljóðmerkjum; þeir bera ábyrgð á því, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki um hönd söng eða hávaða.

82

24. sept.

Bannað er að nota til eldsneytis á bifreiðar steinolíu eða annað, sem mikill reykur stafar af.

53. gr.

54. gr.

Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun bifreiða, skal bifreiðarstjóri þegar stöðva bifreiðina, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, ef þess er krafizt, og hjálpa þeim, sem slasast hefir ef þörf gerist.

Ef hestur fælist eða verður órór, skal bifreiðarstjóri þegar í stað stöðva bifreið sína og gangvél hennar.

Bifreiðarstjóri skal ávallt stöðva bifreið, ef lögreglan gefur honum merki um að nema staðar.

55. gr.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum bifreiðarlaganna og reglugjörðum þeim, sem settar eru eða settar verða samkvæmt þeim lögum um notkun bifreiða.

V. KAFLI.

UM REIÐHJÓL.

56. gr.

Þeir, sem fara á reiðhjólum um götur bæjarins, skulu gæta þess, er hjer segir:

- a. Á hjólum mega ekki í senn vera fleiri menn en hjólin eru gerð fyrir. Sá er stýrir hjólum, skal ætíð halda að minnsta kosti annari hendi um stýrið og hafa báða fætur á stigsveifum. Enginn má flytja með sjer á hjólum hluti, sem valdið geta hættu eða hindrað umferðina.
- b. Á hverjum hjólum skal vera bjalla, sem gefur hvelt hljóð, en ekki horn, og skal hjólamaður láta til hennar heyra, ef hætt er við árekstri, og ætíð áður en hann fer fyrir götuhorn eða yfir gatnamót.
- c. Á hverjum hjólum skal, þegar dimmt er, vera tendrað ljósker, er snúi fram og lýsi framundan sér. Ljós skal tendrað eigi síðar en á þeim tíma, sem ákveðinn er til tendrunar á götuljóskerum bæjarins.
- d. Ökupraði á hjólum má ekki vera meiri en 18 kílómetrar á klukkustund, og þar sem hjólamaður sér skammt frá sér í kröppum bugð-

um, við gatnamót, þar sem mikil umferð er, og þar sem vegur er sleipur, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka harðara en svo, að stöðva megi hjólin þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur né á gangstéttina. Skytt er hjólamanni að nema staðar, ef reið hans veldur því að hestur fælist eða gerist órór.

- e. Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla á gangstéttum né yfir þær og ekki inn eða út úr hliðum.
- f. Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun hjóla, skal hjólamaður þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, ef þess er krafizt, og hjálpa þeim, sem slasast hefir, ef þörf gerist. Hjólamaður skal þegar nema staðar, ef lögreglan gefur honum merki um það, eigandi hjóla ber ábyrgð á brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar þau þeim, sem yngri eru en 15 ára.

VI. KAFLI.

UM REKSTUR GRIPA OG FÉNAÐAR UM GÖTUR BÆJARINS.

57. gr.

Bannað er að reka hesta ógætilega um götur bæjarins. Fælnir og slægir hestar mega ekki ganga lausir. Kvikfé má eigi ganga á óafgirtu svæði á verzlunarlóðum eða í löndum bæjarins, nema eftir reglum, er bæjarstjórn setur.

58. gr.

Eigendur alifugla bera ábyrgð á, að alifuglar þeirra geri eigi öðrum óskunda eða fari inn á umgirt svæði manna eða garða. Nú er alifuglahús nær nábúalóð en 40 metrar, og er eiganda fuglanna þá skytt að hafa þá í öruggri fuglagirðingu frá 1. maí til 30. september, ella eru fuglarnir ófriðhelgir og lögregluþjóni heimilt, að láta lóga þeim, ef um ítrekað brot er að ræða. Nú kemur það í ljós, þar sem alifuglahús er fjær nábúalóð en 40 metra, að alifuglarnir frá fuglahúsinu komi inn á umgirtar nábúalóðir og er þá eigendum skytt að hafa alifuglana í 2ja metra hárrí öruggri fuglagirðingu.

59. gr.

Kvikfé má ekki ganga laust á götum bæjarins nema þegar það er rekið í og úr haga eða til slátrunar. Ársögömúl naut eða eldri, skulu ávallt leidd í nægilega traustu bandi, og að minnsta kosti tveir menn

82 fylgja. Lögreglustjóri eða bæjarstjórn, getur bannað að láta naut ganga 24. sept. með kúm innan lögsagnarumdæmisins. Eigendum og umráðamönnum sauðfjár er skylt að annast samanrekstur fjárins vor og haust og gera gangnaskil eftir fyrirmælum bæjarstjórnar eða fjallskilastjóra.

60. gr.

Eigendur bera ábyrgð á, að sauðfé, geitfé eða aðrir gripir þeirra geri engan skaða eða óskunda, hvorki skemmi neitt eða fari inn á umgirt svæði, tún eða garða, ella bæti eigendur uslagjöld eftir mati mati lögreglustjóra. Eigendum geitfjár skal skylt að láta allt geitfé hafa grindur nema í gæzlu sé. Nú fyrirfinnst geitfé grindarlaust án gæzlu og er þá lögregluþjóni skylt á kostnað eiganda að láta handsama slíkt geitfé og lóga því, sé um ítrekað brot að ræða. Nú telur bæjarstjórn, að ákvæðin um grindur komi ekki að fullu haldi og er henni þá heimilt að banna með öllu geitfé, nema í fullkominni gæzlu sé.

VII. KAFLI.

UM FRIDUN ALMENNINGSEIGNA O. FL.

61. gr.

Mannvirki og hluti, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almennra afnota eða til prýðis á almannafæri, svo sem kirkju, skóla, kirkjugarð, minnisvarða, götuljósker, björgunartæki, vatnsleiðslupró, nafnspjöld á götum og húsum, brunahana, tré, blómsturgarða, girðingar og annað þessháttar, má enginn skemma, ekki heldur ata eða saurga, ekki rita, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá.

62. gr.

Enginn má skemma girðingar, sem eru við almannafæri, né setjast á þær eða klifra yfir þær eða upp á þær.

Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreit eða trjágarða, hvort sem eru girtir eða ógirtir.

63. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikar eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettar eru á grafreitum má enginn rífa upp eða færa burt né spilla eða saurga grafreitinn á

nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. 82
Skepnnum má eigi beita í kirkjugarðinum. 24. sept

Börn yngri en 14 ára mega ekki vera í kirkjugarðinum, nema þau séu í fylgd með fullorðnum, sem ber ábyrgð á framferði þeirra.

VIII. KAFLI.

UM GÖTUSPJÖLD, HÚSNÚMER, OG UPPFESTAR AUGLÝSINGAR.

64. gr.

Bæjarstjórnin ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld eða mála nöfn á götuhornin, þar sem þurfa þykir.

65. gr.

Bæjarstjórnin ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnarvöldum, og skal hún á kostnað bæjar-sjóðs útvega spjöld eða auglýsingakassa í því skyni, svo mörg sem þurfa þykir.

Auglýsingar um sjónleika, samsöngva, sýningar og aðrar skemtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

66. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu teknar niður þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum.

Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, saurga þær eða gera þær ólæsilegar á neinn hátt.

IX. FAFLI.

UM HUNDA.

67. gr.

Á kaupstaðarlóðinni er öllum bannað að hafa hunda. Þó getur lögreglustjóri leyft ábúendum jarða að hafa þarfahund, en eigendur slíkra hunda skulu hafa helsi á hundum sínum með áletruðu S. I. og tölu. Bæjarsjóður leggur til helsin ókeypis. Hver hundur sem ber ekki slíkt helsi er réttdræpur, og sér lögregluþjónninn um, að slíkir hundar séu drepnir tafarlaust. Réttdræpir eru einnig þeir hundar,

82 er raska svefnfriði manna með galti og spangóli á næturþeli og má 24. sept. láta eigendur þeirra sæta sektum.

Grimma hunda og hunda, sem þann vana hafa að ónáða menn og hræða með glepsi, urri, galti eða eru óvenjulega stórir, ber eigendum að mýla vandlega og aðeins hafa þá í bænum í traustu bandi í fylgd með sér, enda skal lögregluþjóni heimilt að láta lóga hundum ef útaf bregður.

68. gr.

Enginn má siga hundi á mann né láta fyrirfarast að aftra hundi sínum, þegar hann verður var við. að hann ræðst á mann.

X. KAFLI.

UM SAMKOMUHÚS, KNATTBORÐSSTOFUR, VEITINGAHÚS
OG ALMENNAR SKEMTANIR.

69. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala, matar og áfengra drykkja, eða gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar, og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingar.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

70. gr.

Á almennum veitingastöðum, knattborðsstöðum eða öðrum samkomustöðum má enginn gerast sekur í ofsalegu atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi eða heimilisfólk eða nágrannar hafi ónæði af, þar má heldur ekki sýna af sér ósæmilega eða hneykslalega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd. Elgi er heimilt að láta drukknnum manni í té neinskonar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

Hverjum þeim, sem hefir á hendi veitingasölu, matar og óáfengra drykkja, eða selur gistingar, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að neitt það fari fram í veitingastofu hans eða gisthúsi, sem er á móti góðri reglu og velsæmi.

71. gr.

Veitingahúsum, kaffisöluhúsum, knattborðsstofum og öðrum

slíkum skemtistöðum skal lokað kl. 11½ á kvöldin til kl. 7 að morgni **82** og allir gestir, sem hafa þar ekki næturstað skulu farnir út kl. 11½²⁴. sept. að kveldi. Knattborðsstofum og öðrum slíkum skemtistöðum skal auk þess lokað allar stórhátíðar og aðra helgidaga frá kl. 12—4 síðd. Samt skal félögum, sem lögreglustjóri þekkir og hafa ekki dansleika og þessháttar skemtunar fyrir markmið, leyfilegt að hafa dansleika fram yfir lokunartíma, ef aðrir en félagsmenn og gestir þeirra taka ekki þátt í þeim. Þó skal hóbýlum þeim, er skemtunin fer fram í, lokað kl. 11½ og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma.

Þó mega brúðkaup og önnur samsæti og boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

72. gr.

Enginn má setja upp knattborðsstofu nema með leyfi lögreglustjóra. Lögreglustjóri getur og afnumið leyfi, ef hann álitur ástæðu til. Unglingar undir 18 ára mega ekki koma á knattborðsstofur og er á ábyrgð knattborðsstofuhafa ef útaf bregður.

73. gr.

Kvikmyndahúsum og öllum almennum skemtisamkomum skal lokað frá kl. 11½ á kvöldin til kl. 7 að morgni. Þó er lögreglustjóra heimilt að veita undanþágu frá þessu ákvæði með samkomur, sem haldnar eru í góðgerðaskyni, til almenningsheilla eða til styrktar framfaramálum bæjarins, svo og með samkomur, sem haldnar eru frá 1. nóv. til 1. júní.

74. gr.

Enginn má halda opinbera sjónleika, hlutaveltu, dansleika, myndasýningar, samsöngva eða aðrar skemtunar, sem aðgangur er seldur að, nema með leyfi lögreglustjóra. Þeim sem fá þetta leyfi er skylt að hlíta þeim ákvörðunum, er lögreglustjóri setur um löggæzlu og til þess að afstýra brunahættu, og greiða þann kostnað, sem af því leiðir. Lögreglustjóri getur krafizt að tekstar er syngja eða leika á skuli sýndir, og má eigi syngja eða leika þá teksta er hann bannar.

75. gr.

Skylt skal þeim, er halda samkomur þessar, að hafa minnst tvo menn, sem lögreglustjóri útnefnir, sem dyraverði til þess að gæta reglu í og við samkomuhúsið.

Við allar opinberar samkomur skal slökkviliðsstjóri eða einhver sá er hann tilnefnir úr slökkviliðinu, gæta þess að öll eldfæri séu í

82 góðu lagi, og að eigi sé farið óvarlega með eld í húsinu. Við leiksýn-
24. sept. ingar og skrautsýningar ber þeim manni að vera minnst tvo klukku-
tíma í húsinu eftir að samkomunni er slitið. Greiðir sá eða þeir, er
skemtunina halda eða húsið hafa á leigu, kostnað þann, er af þessu
leiðir til eftirlitsmanna.

76. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskráðu hefir fengið leyfi til
að halda sjónleik, dansleik, samsöng eða einhverja þá skemtun eða
sýningu, sem talin er að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það
fari fram, sem brýtur í bága við reglu eða velsæmi. Ef brestur verður
á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorf-
endum og öðrum, sem við eru staddir, að fara í burtu. Án leyfis lög-
reglustjóra má ekki kveikja skotelda eða ganga með logandi blys.

77. gr.

Nú er ofangreindum reglum, sbr. 69.—76. gr., þrátt fyrir ítrekað-
ar áminningar, ekki hlýtt, eða ef umgengni um veitingastofu, knatt-
borðstofu eða annað samkomuhús, að álitu lögreglustjóra er sóðaleg
eða húsakynni ósæmilega léleg, er lögreglustjóra heimilt að banna
veitingar og samkomur í samkomuhúsum þessum og loka þeim unz
úr hefir verið bætt á fullnægjandi hátt að hans dómi.

XI. KAFLI.

UM ALMENNT HREINLÆTI OG ÞRIFNAÐ O. S. FRV.

78. gr.

Á almannafæri má enginn fleygja hræjum, rusli eða öðrum
óhreinindum. Í ræsi má eigi kasta neinu því, er stíflað getur
vatnsrásina.

Sorpi, slori, ösku eða öðrum óhreinindum má eigi kasta annars-
staðar en þar sem lögreglustjóri ákveður í samráði við heilbrigðis-
isnefnd.

79. gr.

Hver sá er ekur grút, blóðvatni, síldarleifum, mykju eða
öðrum áburði, eða heyi, þangi, mold eða þesskonar um götur bæjarins,
skal skyldur til að hafa góð ílát og aka varlega, svo að sem allra
minnst, helst ekkert, fari niður á göturnar, og hreinsa skal hann
vandlega, strax og akstri er lokið, það sem niður kann að hafa farið.

80. gr.

82

Lifrabræðslu, síldarbræðslu eða spikbræðslu eða verksmiðju-24. sept. iðnað má ekki setja á stofn á lóð bæjarins nema þar sem heilbrigðisnefndin til vísar.

Atvinna þessi, svo og síldarverkun öll, skal standa undir sérstakri umsjón heilbrigðisnefndarinnar, og eru þeir, sem þessa atvinnu reka, skyldir til að hlýða þeim fyrirskipunum lögreglustjóra og heilbrigðisnefndar, sem lúta að því, að allur þrifnaður sé viðhafður og allri hættu afstýrt.

81. gr.

Skepnum má ekki slátra á eða við götur bæjarins eða á almannafæri, heldur skal það gert bak við hús, innan grindu eða á lokuðu svæði, þar sem aðrar skepnur geta ekki séð blóðvöllinn. Bannað er að láta hunda koma á blóðvöllinn þegar slátrað er.

82. gr.

Stampa, opnar tunnur eða fót með lifur, grút eða áburði, má alls eigi hafa á almannafæri eða við götur bæjarins, né heldur neitt það annað, sem ódaun leggur af eða er til óþrifnaðar.

83. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt má eigi hafa í nánd við almannafæri nema í steinlímum gryfjum, vandlega byrgðum, enda veiti heilbrigðisnefndin samþykki til þess.

84. gr.

Skýlt er húseiganda eða lóðareiganda, að sjá um, að haldið sé hreinum portum og annari óbyggðri lóð í kring um hús hans eða óbyggðri lóð, þar á meðal rústum, sem liggja að götu.

Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðru er óþrifnaður eða elds-hætta getur stafað af inn á annars manns lóð, eða orsaka að slíkt berist inn á lóðina. Hver, sem gerist sekur um slíkt, skal sæta sektum og flytja óhreinindin tafarlaust burtu á sinn kostnað og gera ráðstafanir til að aftra því, að óhreinindin berist af lóð hans á lóð annars manns. Undanþágu má heilbrigðisnefnd veita þegar sérstakar ástæður mæla með því.

85. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skýlt að leggja holræsi frá húsi sínu út í göturæsið, og skal leiða allt skólp frá því út í göturæsið. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim,

82 er ganga frá húsinu í göturæsið, eða rennum þeim, er liggja kunna 24. sept. út í göturnar, og sjá um, að afrennsli í þeim stíflist ekki.

86. gr.

Ekkert hús eða herbergi má vera svo hlaðið fólki, sumar né vetur, að heilbrigði íbúa sé hætta búin að álitu heilbrigðisnefndar.

87. gr.

Polla, síki og tjarnir á leigðum lóðum kaupstaðarins, sem óhollusta stafar af að álitu heilbrigðisnefndar, er lóðareigendum skylt að fylla upp og þurka eftir nánari ákvæðum heilbrigðisnefndar. Ef út af bregður, getur heilbrigðisnefnd látið framkvæma verkið á kostnað lóðareiganda. Kröfum bæjarins út af slíkum kostnaði fylgir lögtaksréttur, svo og lögveð í lóðarréttindum leigjenda, er gangi fyrir öllum kvöðum og veðböndum á lóðinni.

88. gr.

Enginn má setja upp rafmagnsmótora eða aðrar rafmagnsvélar nema hlíta ákvæðum lögreglustjóra um að setja upp tæki á fullnægjandi hátt, er koma í veg fyrir truflanir á útvarpi.

XII. KAFLI.

UM LOKUN SÖLUBÚÐA.

89. gr.

Öllum sölubúðum kaupmanna, kaupfélaga og heildsala skal lokað eftir því, er segir í 90., 91., 92. og 93. gr. Lyfjabúðir, sem verzla með varning, sem verzlunarleyfi þarf til, mega ekki selja slíkan varning eftir lokunartíma sölubúða.

90. gr.

Á tímabilinu frá 1. október til 30. júní skulu sölubúðir vera lokaðar virka daga frá kl. 7 síðdegis til kl. 8 árdegis, frá 1. júlí til 30. september frá kl. 9 síðdegis til kl. 8 árdegis, nema á laugardögum frá kl. 10 síðdegis.

Aðfangadag jóla og gamlárskvöld skal sölubúðum eigi lokað síðar en kl. 4 síðdegis.

Síðasta virkan dag fyrir gamlárskvöld og aðfangadag jóla, skal heimilt að halda opnum búðum til miðnættis.

91. gr.

82

Sölubúðir skulu lokaðar almenna helgidaga, sunnudaga, sum-24. sept. ardaginn fyrsta, 20. maí, 17. júní, 1. desember og 1. maí.

92. gr.

Á lokunartíma sölubúða samkvæmt framansögðu er óheimilt að selja á strætum eða torgum nokkurn þann varning, sem ekki má selja nema samkvæmt verzlunarleyfi. Heimilt er þó að selja nauðsynjar til skipa á lokunartíma, en þó aðeins fyrir lokuðum dyrum.

93. gr.

Menn sem komnir eru inn í verzlun fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er, þó ekki lengur en í hálf tíma.

XIII. KAFLI.

UM STAÐGILDI SAMÞYKKTARINNAR, REFSIÁKVÆÐI O. FL.

94. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir umdæmi Siglufjarðarkaupstaðar.

95. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 1000 krónum.

Ef kenna má yfirsjón, sem barn drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annara, sem ganga barninu í foreldra stað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

96. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt þessari samþykkt eða fyrirskipunum lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið framkvæma það. Kostnaður við þetta, og yfirleitt kostnaður sá, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, er lögreglustjórn gerir til þess að hindra brot gegn því, sem bannað er í samþykktinni, greiðist af þeim, sem brýtur, og má taka þann kostnað lög taki samkvæmt lögum 16. des. 1885. Ef hlutaðeigandi reynist ekki fær um það við lögtakið að borga kostnaðinn greiðist hann úr bæjarsjóði.

82

97. gr.

24 sept.

Kostnaður sá, sem að öðru leyti leiðir af framkvæmd á þessari samþykkt, og ekki verður krafinn af einstökum mönnum, greiðist úr bæjarsjóði.

98. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið með sem almenn lögreglumál, og skulu allar sektir fyrir brot á henni renna í bæjarsjóð.

99. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað frá 15. júní 1920 og síðari viðaukar og reglugjörð um lokun sölubúða í Siglufjarðarkaupstað 53/1923.

Samþykkt þessi, sem er samin og samþykkt samkvæmt lögum nr. 1, 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67, 28. nóvember 1919, staðfestist hérmeð til að öðlast gildi 15. október 1929.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 24. september 1929.

F. h. r.

G. Sveinbjörnsson.

Gissur Bergsteinsson.